

Latin Composition
Arnolds-Bradleys

11

JEDGER

Exercises in Bradley's
Arnold's Latin Prose
Composition.

Began writing 1-13-1912.

A
B
C
D
E
F
G
H
I
J
K
L
M
N
O
P
Q
R
S
T
U
V
W
Y
Z

8

L

20

Handwritten flourish or signature consisting of several sweeping, connected strokes.

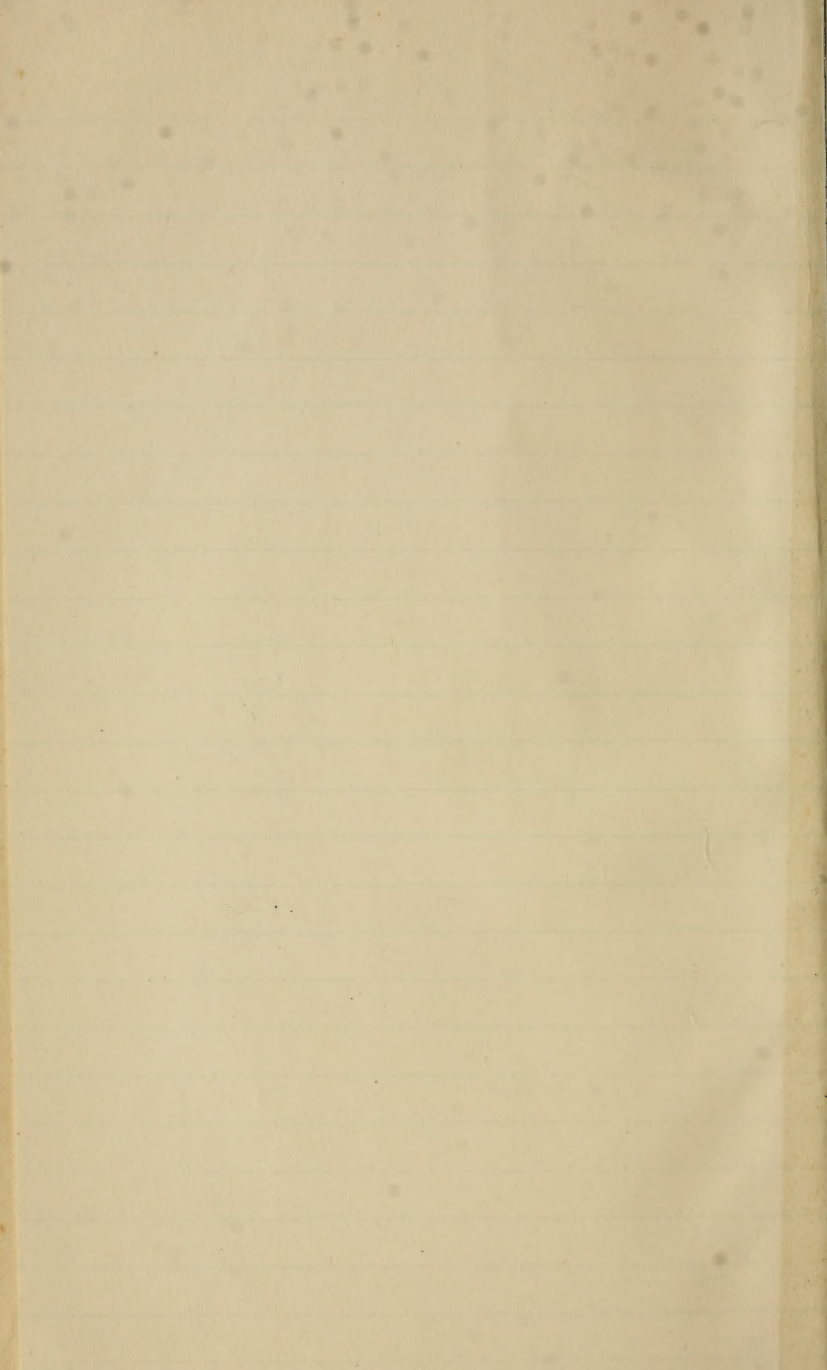

e

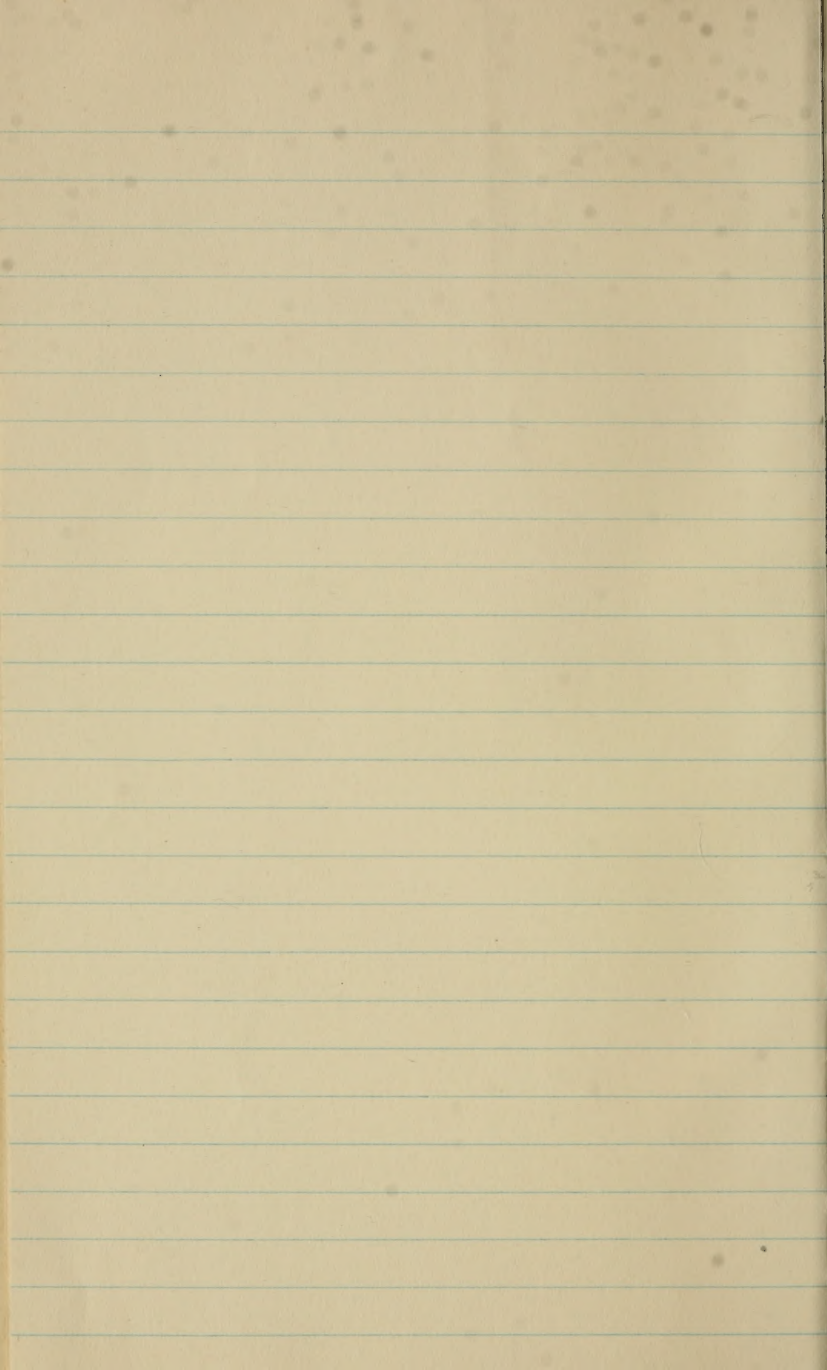
u

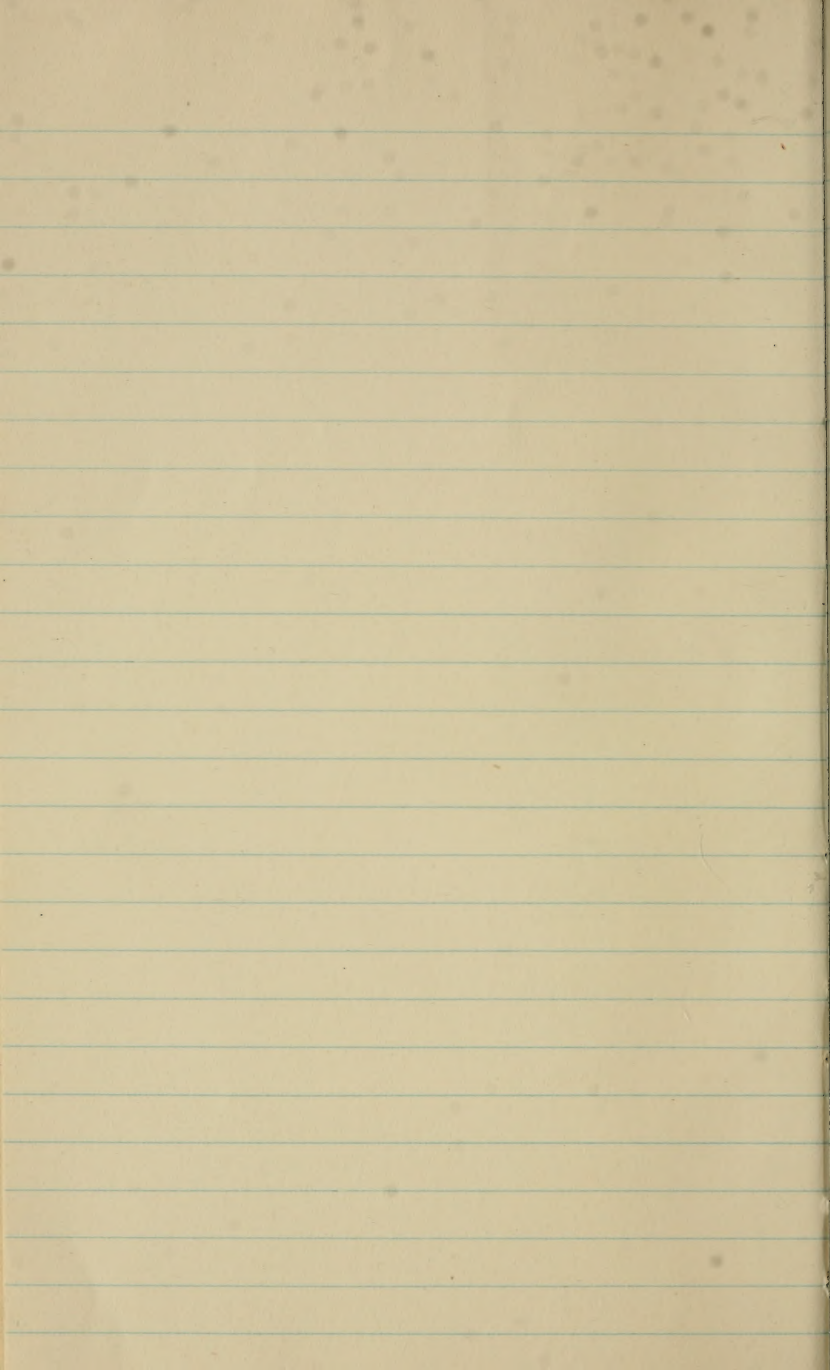
A
B
C
D
E
F
G
H
I
J
K
L
M
N
O
P
Q
R
S
T
U
V
W
Y
Z

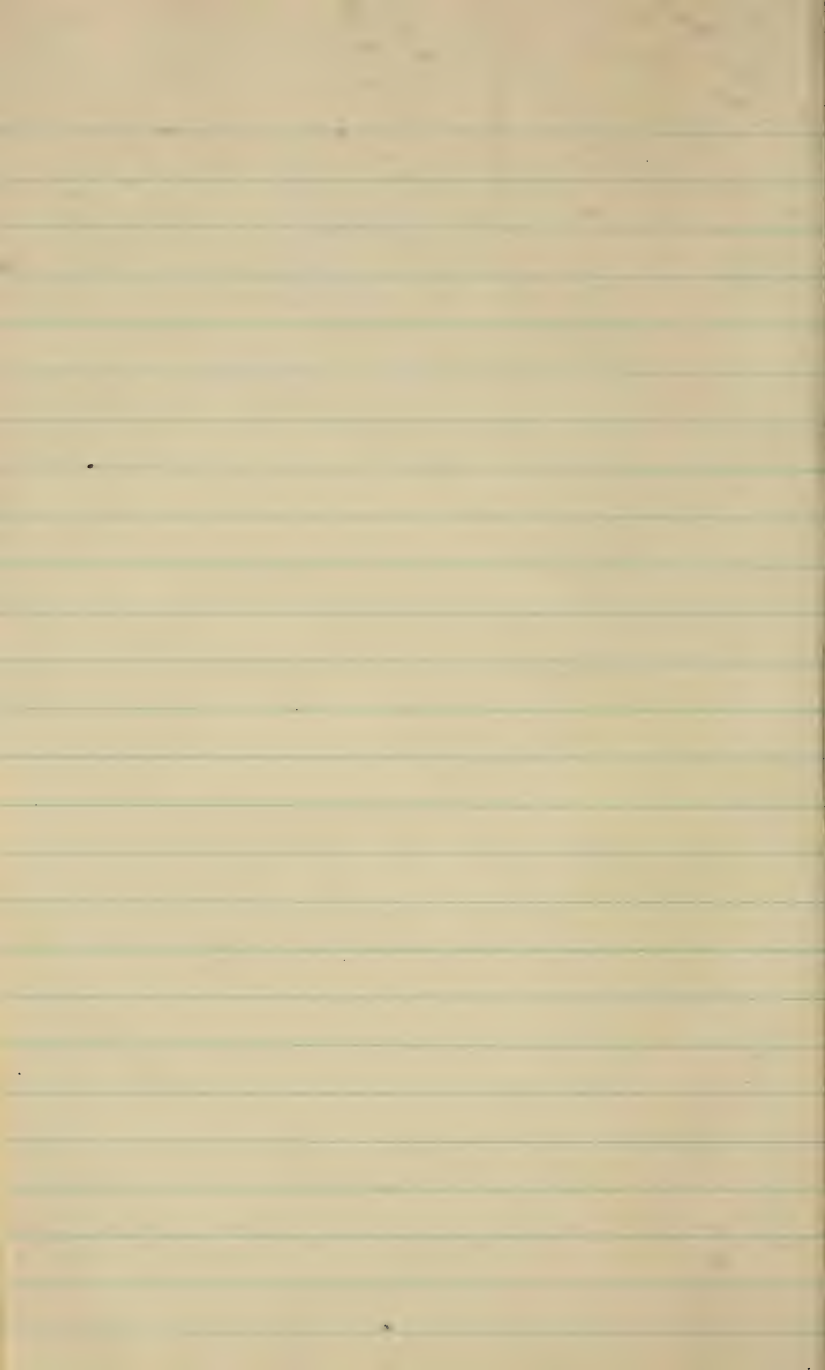
A
B
C
D
E
F
G
H
I
J
K
L
M
N
O
P
Q
R
S
T
U
V
W
Y
Z

D
E
F
G
H
I
J
K
L
M
N
O
P
Q
R
S
T
U
V
W
Y
Z

H
I
J
K
L
M
N
O
P
Q
R
S
T
U
V
W
Y
Z

L
M
N
O
P
Q
R
S
T
U
V
W
Y
Z

U
P
Q
R
S
T
U
V
W
Y
Z

S
T
U
V
W
Y
Z

W
Y
Z

Exercise 1

- 1 Ego Consul Suffragiis prokuli
Romani factus sum; tibi
ab hostibus generis humani
favetur.
- 2 Obhidum, iam tres dies obsessum
obsessum, quarto die expugnatus est.
- 3 Mense Januario ad te tres nuntios
misi.
- 4 Si tibi parebitur, mihi parcetur.
- 5 Ille ager ab hostibus ferro ignique
vastatus erat.
- 6 Mihi invidetur, sed tu contemneris.
- 7 Fortuna fortibus favet, sed interdum
felicitibus invidet.
- 8 Perventus ad urbem prima luce
principes accessivit.
- 9 Ego tibi nunquam nocui, sed tu mihi
semper invidisti et amicos
meos odisti.
- 10 Ea audita tres horas constitit sed
iter rursus meridiem incepit.
- 11 Haec locutus, dextram porrectam,
ei viam monstravit.

- 1 Rex supplicio totius civitatis
factus est.
- 2 Ad Magistratus Summos in patria
pervenit.
- 3 Eo strebitus urbium odi; nus
mihi gratissimus ^{semper} est.
- 4 Hostes maiores hunc agrum
armis adepti sunt
- 5 Omnes gentes tum imperio
populi Romani parebant.
- 6 Ille diu regnabat; Regnum adeptum
vi magis cum emolumento
civitatis obtinuit
- 7 Ille Erat orator praeclariss^{imus}, et omnes
homines eum Maxime admirati sunt,
- 8 toti civitati Carissimus fuit, nam
omnia pro patria facere semper
volebat.
- 9 Pro patria pugnans mortiferum
vulnus accepit.
- 10 Tandem conticuit; multa et diu dixerat,
- 11 Is fuer Regnum excepit; rex summam
gloriam consecutus est.
- 12 Ab omni vi nunc erat tutus, tamen
ab Hannibale haudquaquam erat
securus.
- 13 Gloriam patris sui, nunquam pervenit; sed
omnia turpia semper odiebat.
- 14 Interitus patriae praedixit.

- 1 Pacem omnes desiderabamus,
bellum enim longum ac
cruentum gesseramus.
- 2 Urbem tandem octo iam
menses obsessam dediderunt
- 3 Pacem utique optat, quae
adepturus est nunquam.
- 4 Omnes (16.6) bellum expectant,
sed Di Immortales pacem nobis
quam optamus largientur.
- 5 Tum ad (6) amicos conversus
frustra eas suspicere conatus est.
- 6 Amicos circumspexit, sed omnes
eum, quos circumspiciebat,
deseruerant.
- 7 Hastes effusi portis, militibus
nostris inmiscerantur.
- 8 Multitudo, quae mane convenerat,
ante meridiem dilapsa est.

- 9 Multa de montibus solvebantur
saya, unusque e duobus nostris
ingenti mole ictus mortiferum
~~vel~~ nus accepit.
- 10 Furente illo die te ego
(334, iii) desideravi, sed cruri
aberas.
- 11 Multitudo maxima
congregata erat, et iam
exulsum reditum expectabat.

- 1 Si tu exercitusque valetis, bene est.
- 2 Et ego et tu multa pro patria bella gessimus.
- 3 Galli ante finem aestatis a Caesare victi sunt.
- 4 Rex postero die domum incolumis rediit.
- 5 Nec tu nec tuus frater hoc unquam fecit.
- 6 Civium meorum magna pars eo tempore exultabat.
- 7 Et Ego et tu populi Romani suffragiis et beneficiis Consules facti sumus.
- 8 Ego civibus meis, tu Gallis pepereisti.
- 9 His Constitutis rebus, tertio die domum rediit.

- 10 Clitus ab Alexandro gladio
interfectus est.
- 11 Multos tibi ac patri tuo honores
decrevit populus Senatusque
Romanus (30-Obs.)
- 12 Hoc omnis nostri laboris
praemium neque ego nec
tu expectaveramus.

- 1 Multa se bella gessisse respondit,
et iam pacem otiumque desiderare.
- 2 Peccasse se negat.
- 3 Et te et fratrem tuum valere
respondit.
- 4 Hostem mox urbem
oppugnaturum esse intellexit.
- 5 Negat Caesarem leges violaturum
esse.
- 6 Locum tibi placere manifestum est.
- 7 Locum tibi placere manifestum fuit.
- 8 Locum tibi placuisse manifestum fuit.
- 9 Credidit Pompeius cives suos se esse
secuturos omnes.
- 10 Negabant (negare) milites se
contra patriam atque leges arma
sumpsisse.

- 11 Viros fortes laboribus exerceri
memento.
- 12 Milites proximo se anno libenter
oppidum oppugnatos fuisse, sed
iam otium sperare, responderunt.
- 13 Quum ad lin^{um} castra redisset, se
hostium aciem praetervectum esse
et eorum ducem convenisse dixit.

- 1 Solon se insanire simulavit.
- 2 Simulabo, inquit, me insanire.
- 3 Se Sordinium brevi esse venturum pollicitus est.
- 4 Te ex sententia esse navigaturum spero.
- 5 Regnum se mox adepturum esse sperat.
- 6 Simulabat se furere.
- 7 Caesar se agrum nostrum ferro et igni esse vastaturum minatus est.
- 8 Respondit se ex sententia navigasse.
- 9 Vi se rem esse Confecturum iuravit.

10. Negat se ante diem quintum domum (i. e.) esse rediturum.
11. Respondit se sororem suam nondum vidisse, sed sperare et eam et virum exus domi inventurum esse.
12. Speravit exercitus fore iam ut hostium ager ferro et igni vastaretur.
13. ~~Speravit~~ Ad summas honores se brevi perventurum esse sperat, quas Credo eum Consecuturum esse nunquam.
14. Populum tuum (or cives tuos), a crudeli hoste tandem vexatum, libertatem suam armis vindicasse gaudeo.
15. Sororem, inquit, meam nondum vidi, sed et eam et virum exus domi me inventurum esse spero.

- 1 Malo promissis stare (fidem
præstare) quam omnium
promissum. (16; b) unus esse
divitissimus.
- 2 Molestus tibi esse incipis.
- 3 Desinite ergo timidi (or ignavi)
esse, et boni cives fieri incipite.
- 4 Romam (9; b) statim redire et
bonus civis fieri statuit.
- 5 Videtur Rex fieri noluisse et
privatus esse maluisse.
- 6 (Ab) omni te Culpa (264) iudicium
sententia libertatem esse dicunt.
- 7 Quum Magistratum petere
decrevissem, domum redire
et suffragia vestra pascere ausus
sum.
- 8 Liberi mori malumus quam
servi vivere.

- 9 Tradunt eum delatum a civitate
et principibus regnum accipere
Noluisse.
- 10 Diem iam fatalem adesse
apparebat; Spidani vero vel
desperare vel se dedere (21, 6)
nolebant (or neque tamen Spidani
vel ----- vel volebant).
- 11 se vel fidem fefellisse
vel cives decipisse negavit.
- 12 Decrevit senatus ^{populusque} ut legati
ad Pyrrhum mitterentur.

- 1 Bonos se sapientesque unquam (8)
Civitate pulsuum esse negavit (or
in exilium (ex) pulsuum, exactuum, effectuum)
- 2 Omnes multa ignoramus.
- 3 Virtutem ignoriamque inter se
Contrari-as (or-a, 48, c) esse dixit.
- 4 Non a (8, a) Dictatore ipso, sed
Senatus-consulto laudabili tecum (8, obs.)
Civitate pulsus fuisse videtur.
- 5 Ab optimatibus desciscere et ad populares
se adjungere statuit.
- 6 Temeritatem et inconstantiam laudand-as
(or-a) esse negavit.
- 7 Adolescens fuit optimus, et amicus
mihi fidelissimus; Multa mecum illo die
de rebus futuris Collocutus est.
- 8 Cum Romam redisset, omnia pro patre
suo se acturum esse pollicitus est.
- 9 Exercitus ab ~~Hannibal~~ Hannibale per multos
atque invios saltus, trans multa ac latissima
flumina, multos ac praecaltos montes paludesque
pestilentissimas, in hostium fines
traductus est.
- 10 Vix negare audebis honesta interdum
cum utilitate pugnare.
- 11 Maiores tuos multa ac praecara ausos esse scio.
- 12 Multa pollicetur, minatur multa; sed
per pauca eum effecturum esse credo.

- 13 In (11, b), inquit (140), de rebus (52) praeteritis cogitabas, ego futura praedicere conabar; iam et me et te errasse intellego.
- 14 De ab his fratribus, inimicissimis suis (or sibi in), regno ac patria (24) pulsum narrat; iniquissimis eos edictis et decretis omnes bonos cives (or optimum quonque see 375) omnes sapientes (or sapientissimum quonque) insectari; nullius bonis aut famae parci, divites fuxta ac pauperes depari.
- 15 Multa ab avo tuo praecclarissime (or gravissime) dicta per scriptum me spero (or multa avi tui et praecclarissima dicta see 55).
- 16 Haec, inquit, majores nostri sequebantur (184), haec sperabant, haec posteris tradiderunt (187.).
- 17 Multa ab eo praecclare facta esse constat, (or multa ejus ac praecclare fuisse facta constat).
- 18 Te parca locutum esse, multa cogitasse gaudeo (147, 160).
- 19 Permultae nares onerariae multo maximisque tempestatibus proxima hieme vel quassatae demersaeque vel in terram ejectae esse dicuntur (or permultas --- dicunt, see 43, 44).

- 1 Rerum alienarum procurationem
semper esse molestissimam (or um, 78, d.)
dixit.
- 2 In hoc omnium favore primus se
recepit frater tuus.
- 3 Legibus, inquit, juvenis parebam (184),
non violabo senex.
- 4 Primus haec (54) ausus sum,
omittam ultimus.
- 5 Hunc nos poetam vivum negleximus,
mortuum funere publico, sepulchro
marmoreo, multis ac pulcherrimis
monumentis, omni denique (534, obs.)
honore, ornamus.
- 6 Rex cum primus ad summum montem
pervenisset, Campos aeneasimos oculis
subjectos tacitus despectit.
- 7 Ad suos conversus villam monstravit
ubi puer natus educatusque erat;
sers, inquit, se fortuna mutavit (or
mutatus est).
- 8 Exercitui se Romano victum
vestitusque suppeditaturum esse
pollicitus est.
- 9 Totum hoc edictum tacitus perlegi,
insanire mihi visus est qui id scripsit,
scriptumque fixit.

- 10 Omnium sententiis absolutus domum incolumis redit; proximo anno (or insequente anno) ad summos in civitate honores omnium Consensu pervenit.
- 11 Milites cum frequentes convenissent Contionem ejus taciti audiverunt.
- 12 Totum me fidei tuae ac bonitati permitto.
- 13 ~~Illud~~ (341) nemo pie negare potest, fratris tui vitam divinitus esse conservatam.
- 13 Nemo pie negare potest, tuum fratrem incolumem domum redire.

- 1 Qui heri tecum consentiebant, ii hodie toti dissentiunt.
- 2 Qui servire mavult cum divitiis quam cum paupertate liber esse, eum et ego et tu (pariter) despiciamus.
- 3 Scimus eum de quo haec omnia nobis narravisti ad summos se magistratus, maximos ad honores, perventurum esse; expectare; quos equidem illum nunquam adepturum spero; hominem enim novi.
- 4 Qui inveni tibi saepissime adversatus sum, is seni tibi atque inopi libens subveniam.
- 5 Pedites ad te quos habui spumos fortissimosque misi, quos tu cum remissurum te pollicitus esses invitus fidem praestitisti.
- 6 Qui adstabant se sequi iussit; illi vero obviam venientium clamore perterriti, primum constitere, deinde subito dissipati sunt ac diversi fugere.
- 7 Quam petebas adest mulier; quam (78) ego auditam (15) demittam.
- 8 Opima tu instituta atque leges contempsisti, quae res hodie tibi exitio erit.

- 9 Quae puer parvi faciebam, et
senex maximus aestimo.
- 10 Qui tibi tum ultimus subveni,
is cras primus me tibi (or ad te)
adiungam.

- 1 Ei qui regem venens interfecisset
 or absumpsisset, interceptisset) obnoxiū
 se factum esse simulavit.
- 2 Nemo est quin sciat eum qui
 agrum suum non colat frustra
 messem expectaturum esse.
- 3 Exules ad eos se locos, unde majores
 sui orti essent, pervenisse crediderunt.
- 4 Hanc calamitatem a patria me prohibiturum
 esse spero: quamobrem quidvis
 audere vel perpeti volo.
- 5 In Remorum fines Copias se suas
 ducturum esse pollicitus est, quos brevi
 fore ut ad fidem revocaret.
- 6 Quibus auditis, ea quae vera essent
 legatos loqui, et crescere periculum
 intellexit.
- 7 Negavit se unquam honestati
 utilitatem praeposuisse, quamobrem
 socios, quibus se subventurum esse
 pollicitus esset, nunquam deserturum
 (or sociis----- defuturum).
- 8 Una re Cognita multitudinem,
 quae circa domum regionem
 congregata esset (erat 449),
 dissipaturum se pollicitus est.

- 9 Non emolumenti sed amicitiae causa omnes libros quos frater eius reliquisset mihi se dedisse simulavit.
- 10 Amicos, quos tu circumspiceres, tutos esse omnes dixit; ^{quamobrem} se quidem securum esse.
- 11 Gloriam, quae virtutis verae fructus est honestissimus, repudiare se simulat.
- 12 ^(see 80) Nemo est quin sciat circa tellurem lunam moveri.

- 1 Hoc idem est quod (or atque, 92) illud.
- 2 Talis es qualem te esse semper credidi.
- 3 Nemo est quin sciat praeterita mutari
non posse.
- 4 Tanti (86) erant fluctus quantos
antea viderem Nequaquam.
- 5 Ibi (93) vita excessit, ubi finis discessit.
- 6 Primus se mihi virilis fore
(259) pollicitus est.
- 7 Servum, quem fidelissimum
mecum habes, Mittam.
- 8 Nemo est quin sciat Gallos a
Caesare victos esse.
- 9 Inimica Mari, quem vos Oceanum
vocatis, circumfunditur.
- 10 Galli iidem sunt hodie qui semper fuerunt.
- 11 Primus esse Deos negavit.
- 12 Ultimus ad Italiam Perueni.
- 13 Utilitatem et honestatem interdum
inter se (354) pugnare Nemo est, quin
sciat.
- 14 Et primum cum hosti hominum
Memoriam tamen nefarium scelus
admirabile Credo, et spero ultimum
quosmodi quidquam auxilium
esse.

1. Nemo est quin talium te esse, latet, quod et tuus tuus et tuus tuus.
2. Exploratores, cum ad Castra redierunt, hostes qui pridie praeparati convenissent, iam dissimulati et diversos dilabi remanentiam erant.
3. Negavit se virum tam bonis ac bellicis, qui tibi totis in rebus adhaerere solent, unquam defuturum esse.
4. Alia ego ac tu leguor, nec eadem quae tu speras.
5. De quidem eundem (v. eundem) esse qui semper fuisset. Dixit, sed et civitatis statum et civium animos fraudatione mutatos esse, neque et nobiles ac totum populum tantis iam obici periculis quanta nequaquam antea experti essent.
6. Multae graves longaeque vi. tempestatis quassatae demerunt sunt; una navis oneraria eo usque profecta erat incolubris rediit.

- 1 Liberos suos laudari semper est
felicissimum parentibus.
- 2 Fidem fallere turpissimum esse dixit,
promissis stare semper honestissimum.
- 3 Et tu et frater tuus multa mentiti estis;
mentiri semper est turpissimum.
- 4 Aliud (72) est laudari, aliud laudem
meruisse.
- 5 A malis civibus laudari mihi fere
idem est quod a bonis vituperari.
- 6 Aliud est, inquit, habere gratiam,
aliud gratias agere.
- 7 Cunctari, quod in omnibus rebus
periculorum esset (77), in bello
perniciosissimum esse dixit.
- 8 Improbis ignorare idem fere est
quod innocentes contemnere.
- 9 In gratiam referendo (78) cunctari
numquam est laudabile; equidem
referre gratiam quam debere malo.
- 10 Aliud est beate vivere; aliud felicem
esse ac rebus prosperis viti.
- 11 Fortiter fugiare, idem, inquit,
hodie erit ac vincere; vicendo
patriam liberabimus.

pellar,

- 1 Ne in exilium, insanire (or furere, p. 56-71.)
me simulabo.
- 2 Cuius (78) scelus ne poenas daretis,
multa et tu et frater tuus mentiti estis.
- 3 Ut clementiae laudem adipisceretur (entre
103, 104) improbis veniam dedisse dicitur.
- 4 Ut flagitiis suis ignosceretur (5) optimis
civibus victor pepercit.
- 5 Cives tuos saepissime praesentes laudavit,
ut ipse ab illis absens (61) laudaretur.
- 6 Dicunt hostem cras hic magno cum
exercitu ad urbem nostram obsidendam fore.
- 7 Ne absens condemnaretur, Romam ire
contendit.
- 8 Suis (102) iunior quam re vera erat
videretur, multa mentitus esse dicitur.
- 9 Domum redire velle Consulatus petendi
causa videtur.
- 10 Ne fratri displiceret, neu haeredi legitimo
noceret, regnum accipere noluisse
traditur.
- 11 Ut studium suum fidemque
declararet, Senex Romam ire
contendit, et primus omnium
regem novum salutavit.

1. Jam honeste, inquit, vixi ut vita aequo animo excedam.
2. Jam honeste, se vixisse dixit, ut aequo animo vita excederet.
3. Ita, inquit, vivere conabor, ut aequo animo vita prosum excedere.
4. Ita se vixisse dixit ut aequo animo posset vita excedere.
5. Jam subito fuit hostium impetus ut nemo aut arma aut ordinem suum posset reperire. ⁽¹⁰⁹⁾
6. Tum hostes, ne quis nostrum vel arma vel ordinem suum reperire posset, subito impetum fecere.
7. Tum illa, ut vitam suam servaret, multa mentiri incepit.
8. Jam multa ille mentitus est ut nemo citum crederet, nec. ¹¹⁰ ¹¹³ quisquam postea unquam crediderit.
9. Jam bonus fuit rex ut cives cum virum amarent, desiderarent mortuum, nomen eius hodie memoriaeque gratissimis animis prosequantur, nec unquam virtutum eius sint oblituri.
10. Tanti erant fluctes, ut navi toti infunderentur, et talis fuit tempestas qualem nunquam antea videram.
1. Jam acriter invadere equites ut, nisi nox certamini ~~intervenisset~~ ^{intervenisset}, hostes erga fuerint daturi.
2. Non potes, inquit, patriae nocere ut non tibi ipsi rebusque tuis damnum inferas ac perniciem.
3. Hoc es consilio dixi, ut tibi tuisque prodessem; sed res evenit, ut tibi, cui prodesse volui nociturus sim, et eis hinc profuturus quibus nocere volui.
4. Ades ne iusto quidem dolori indulget, ut vis quoque qui patrem suum occiderant ignoret.

- 1 Quod ne faceret oravi, sed eum ut patri suo crederet admonui.
- 2 Milites ne propter recentem casum animos dēmitterent hortatus est.
- 3 Id egit ne qui civium noceret, sed ut toti republicae ¹⁰⁹ consuleret.
- 4 Militibus imperavit ut se ad fugiendum pararent, eosque ut fortiter pugnarent hortatus est.
- 5 Decevit senatus ut Consules delectum haberent.
- 6 Qui ne plura moneretur, conticescere eum iussi.
- 6 ¶ Fratrem tuum monere decrevi ne Romam ante noctem reciret.
- 8 Quo die accidit ut Consules delectum habituri essent.
- 9 Ex quo impetravi ut victis parceret, non militibus permitteret ut feminas puerosque trucidarent.
- 10 Primus eum monui ne hominum mendacissimo ac crudelissimo fidem haberet.
- 11 Accidit ¹³⁴ ~~ut~~ eo die ego et tu ruri essemus, ex quo factum est ut hunc casum ultimum audiverimus.
- 12 Regavit se unquam ⁽³⁴¹⁾ commissurum ut socios se suos prodituros esse polliceretur.

- 1 Nunquam cum asperiguum ut
veratae afflictataeque patriae subveniret,
obsecrarem; sed vereor ne preces meas nunquam
sit auditurus.
- 3 Nemo est quin te peccasse credat, et vereor ne
nullo modo fieri possit ut omnes homines in errore
mecum consenserint.
- 5 Milites retineri non poterant quin in median
multitudinem tela conciderent.
- 7 Minimum abfuit quin omnes interficeremur,
hostium alii telis confossi, alii vel fame vel
morbo absumpti.
- 9 Quae tandem res tibi obstitit quominus
et fidem praestares, et mihi, id quod te
facturum esse choproderas, cum
exercitu subvenires?

11 Quid causae est quin ad eos locos
senex redire velit, quos puer reliquit
invitus?

Dec 22/8

1. Propter tantam tuam bonam
 fidem, sed, potius longitudo
 reipublicae notum, hactenus ducere
 / Oppressoribus

3. Hinc meae culpa ignoscas
 palam; et fac transire me, qui
 hodie hactenus, hactenus, tibi
 antea hactenus, hactenus.

5. Quia pro afflictis patriis
 pro exulantibus, amplexis,
 omnia perfere, hactenus.

7. Idem. Simus in acie qui
 semper pro me, de reipublica
 pro alio, hactenus.

1. Hoc 2 te dicere auiam, me te
primum. tibi exorire ut hoc p
succipere, et polliceri me ultimum
monitum esse ut inuentione
mactar.

3. Hanc omnia sunt providentia
negue neque verum, neque
affirmare, primus, sed Chere de
me tantis facere opprimere
res publicas.

5. Pro tanto exigitur, quod si
velis, me de solus, et
sed etiam, referat.

Stabant milites in tuti acie, pugnant
anfridi, oculis in horto, deinde, in
flagitantes; claudere apud, et expectare.

1. *Quoniam fieri potest ut bonae
vires legibus obtemperare possint?*
2. *Quoniam facere possunt ut in iustis
legibus obtemperent in quibus
abstinere necesse non est?*
3. *Quoniam quoniam officium addit
abstinere sub bonis legibus
esse, ne causam corpori dicat,
non iudicet eloquentia sua
commoveret?*
4. *Quoniam tibi utrum bonum esse
boni patrum, an utrumque
in iustis videtur?*
5. *Quoniam in iustis an in iustis
mores boni, an iustis
mores creditur?*

11 Quid credam? Postquam
 heri an nostros viciisse?
 Cave ne de tam gravi re plura
 mentiare.

